Zaostřeno

1

Národní monitorovací středisko pro drogy a závislosti

únor 2017

MODELY LEGÁLNÍ NABÍDKY KONOPÍ: NEJNOVĚJŠÍ VÝVOJ

Mezinárodní legislativní rámec kontroly drog je vymezen třemi úmluvami Organizace spojených národů, které jednotlivé země zavazuje, aby nakládání s drogami a jejich užívání omezily na léčebné a vědecké účely. Stále častěji se však vedou debaty o legalizaci drog, zejména pak konopí, i pro jiné než léčebné účely. Takové návrhy vzbuzují obavy z nárůstu jeho užívání a negativních dopadů s tím souvisejících a současně vyvolávají otázky týkající se možných způsobů důsledné regulace distribuce konopí pro jiné než léčebné účely, které by tato rizika minimalizovaly. V rámci EU existuje příklad systému omezené distribuce v Nizozemsku. Vyvíjel se zde od 70. let 20. století a během několika posledních let zaznamenal určité změny.

Obsah

„Coffee shopy" v Nizozemsku: maloobchodní prodej bez produkce
Legalizace na americkém kontinentě: produkce a maloobchodní prodej
Konopné spolky: produkce bez maloobchodního prodeje
Legalizace konopí ve světě: aktuální situace

Úplné znění tohoto článku včetně interaktivních prvků je k dispozici online na adrese emcdda.europa.eu/topics/pods/legal-supply-of-cannabis.

Na konci roku 2012 byly ve dvou amerických státech a Uruguayi předloženy detailní návrhy na regulaci trhu s konopím. Tyto úpravy vešly v platnost v roce 2014, v témže roce, kdy další dva americké státy a Washington DC hlasovaly ve prospěch legalizace nabídky a distribuce této drogy. Jedná se o různé modely, jimž je věnována intenzivní pozornost vedená snahou o pochopení výhod a nevýhod jednotlivých systémů regulace. Vedle těchto systémů bývá v rámci debat o drogové politice stále častěji zmiňován model tzv. „konopných spolků". Jeho zastánci tvrdí, že politiku dekriminalizace osob uplatňovanou v některých zemích lze stejnou měrou aplikovat i na registrované skupiny osob a prakticky tak umožnit existenci systému uzavřené produkce a distribuce. Vlády jednotlivých evropských států tento model v současnosti odmítají.

foto: pixabay.com

„Coffee shopy“ v Nizozemsku: maloobchodní prodej bez produkce

> V Nizozemsku je pěstování, distribuce a přechovávání konopí trestným činem, za nějž lze uložit i trest odnětí svobody. Avšak princip tolerance, formulovaný v zemi poprvé v metodickém pokynu z roku 1979, se postupně vyvinul do současného modelu tzv. „coffee shopů“, provozoven, jimž je na základě oprávnění vydaného místními úřady dovoleno prodávat konopí. Přibližně dvě třetiny měst a obcí „coffee shopy“ nepovolují a počet těchto zařízení po celé zemi neustále klesá: z 846 v roce 1999 na 614 v roce 2013. Prodej malého množství konopí osobám nad 18 let v *coffee shopech* je tolerováno ve snaze držet dospělé jedince, kteří s konopím experimentují, od jiných, nebezpečnějších drog. *Coffee shop* může být zavřen a jeho provozovatel či vlastník stíhán v případě, že nejsou dodrženy podmínky stanovené nejvyšším státním zastupitelstvím, které zakazují reklamu a propagaci, narušování veřejného pořádku, prodej mladistvým nebo lidem bez trvalého bydliště v místě provozovny a prodej tvrdých drog nebo alkoholu. Stát omezuje prodej na 5 gramů na jednu transakci. V roce 2012 byl pilotně testován a následně odmítnut model přeměny *coffee shopů* na uzavřené kluby s registrovaným členstvím. Od ledna 2013 by *coffee shopy* měly být pouze pro obyvatele Nizozemska, kteří se budou muset prokázat průkazem totožnosti nebo povolením k pobytu. V zavádění tohoto pravidla a kontrole jeho dodržování však existují mezi jednotlivými městy rozdíly. Jedná se o návrhu, aby bylo v *coffee shopech* dovoleno prodávat pouze konopné produkty s obsahem THC nižším než 15 %. Zbývá však vyřešit otázku kontroly dodržování takového nařízení. Při jedné transakci není dovoleno prodat více než 5 g na osobu a *coffee shop* nesmí mít na skladě více než 500 g konopí. V Nizozemsku však není tolerováno pěstování a distribuce konopí ve velkoobchodním měřítku, což vede k fenoménu známému jako „problém zadních dveří“, tzn. drogy se mohou prodávat „vpředu“, ale prodejny nelze zásobovat „zezadu“. Byť je tento nesoulad dlouhodobě předmětem mnohých diskusí, nedospělo se prozatím k žádnému řešení. Vedle systému *coffee shopů* rovněž platí, že pěstování a držení malého množství konopí (do 5 g) pro osobní potřebu nebude v zásadě stíháno.

V rámci evaluace nizozemské protidrogové politiky v roce 2009 bylo zjištěno, že *coffee shopy* jsou pro uživatele hlavním (nikoli však jediným) zdrojem konopí, že trhy s měkkými a tvrdými drogami nadále fungují odděleně a že míra užívání konopí mezi dospělou populací je ve srovnání s dalšími evropskými zeměmi relativně nízká. Současně však byla zaznamenána vysoká míra užívání konopí mezi nezletilými (ať už v důsledku existence *coffee shopů*, větší benevolence k užívání či jiných faktorů), závažné případy narušování veřejného pořádku v důsledku drogové turistiky a také že daný sektor se stále více komercializuje a budí zájem organizovaného zločinu[1]. Poslední legislativní úpravy byly z části reakcí na výsledky této hodnotící analýzy. Dne 1. března 2015 vešla v platnost novela tzv. „opiového zákona“, kterou se zakazují činnosti spočívající v přípravě nebo umožnění nelegálního pěstování a dalšího nakládání s konopím. ×

foto: pixabay.com

[1] https://english.wodc.nl/images/1790_summary_tcm45-201181.pdf

Legalizace na americkém kontinentě: produkce a maloobchodní prodej

> V roce 2012 podpořili američtí voliči ve státech Colorado a Washington návrh na zřízení celostátního systému regulované distribuce konopí pro neléčebné účely (na rozdíl od systémů nakládání s konopím pro lékařské využití, které již existovalo v 18 amerických státech). Deklarovanými cíli regulace je uvolnění prostředků na boj proti násilné a majetkové kriminalitě a regulace otevřeného obchodování, jakož i daňový výnos z takového obchodování. Stejně jako v Nizozemsku počítají tyto systémy s využitím licencovaných prodejen, zavedením věkového limitu (21 let jako u alkoholu), zákazem reklamy a propagace, stanovením maximálního množství pro osobní potřebu (1 unce/28 g) a se zákazem užívání na veřejnosti.

Na rozdíl od Nizozemska zde však vzniká státem licencovaný systém výroby a zpracování určený k zásobování prodejních míst. Tento systém začal fungovat v roce 2014: v Coloradu od ledna a ve státě Washington od července. Při tvorbě prováděcích předpisů se vycházelo ze stávající praxe při regulaci alkoholu a tabákových výrobků. V obou státech již existovaly subjekty zabývající se průmyslovou výrobou a distribucí konopí pro lékařské účely. V případě Colorada pak ústavní cesta legalizace konopí a existence vlivného průmyslu zaměřeného na konopí pro lékařské využití blokuje zavádění přísných opatření určených primárně k ochraně veřejného zdraví. K dnešnímu dni nejsou k dispozici žádná relevantní data, z nichž by vyplývalo, že by se potvrdily původní obavy z nárůstu kriminality, dopravních nehod a poklesu produktivity; adekvátní posouzení dlouhodobých zdravotních a sociálních dopadů však bude možné provést až s větším časovým odstupem. Je třeba podotknout, že v obou státech již předtím existoval relativně benevolentní režim regulované nabídky konopných produktů pro lékařské využití, takže tyto legislativní změny byly výsledkem postupnějšího vývoje,

foto: pixabay.com

než by se mohlo na první pohled zdát. Někteří zdravotničtí odborníci vyjadřují oprávněné obavy z prodeje některých velmi potentních poživatelných produktů. Colorado vykázalo za rok 2014 daňový výnos ve výši 44 milionů USD, zatímco stát Washington vybral ve druhé polovině roku na spotřební dani, vedle poplatků za prodej a udělení licencí, 16 milionů USD. V listopadu 2014 obyvatelé ve státech Oregon a Aljaška hlasovali ve prospěch podobných regulačních systémů, zatímco Washington DC se v hlasování vyslovil pro systém, jenž by legalizoval pouze pěstování v domácích podmínkách a nekomerční „transfer" množství nepřevyšujícího 28 g (tj. žádný licencovaný prodej). Trh s marihuanou pro lékařské využití již v každé z těchto jurisdikcí existoval, což opět podtrhuje skutečnost, že přechod k legalizaci konopí i pro jiné než léčebné účely zde neprobíhal skokově.

Systémy regulující trh s konopím implementované na úrovni jednotlivých amerických států jsou v přímém rozporu s federální legislativou USA, podle níž je jak přechovávání, tak výroba, prodej a distribuce konopí trestným činem. Ministerstvo spravedlnosti Spojených států amerických vydalo v srpnu 2013 směrnici, na jejímž základě se federálním žalobcům ukládá, aby se v souvislosti s konopím zaměřili na vymáhání práva v osmi prioritních oblastech, včetně problematiky prodeje nezletilým, finančních toků ve prospěch kriminálních gangů a přepravě drog do jiných států. Od jednotlivých států pak federální vláda očekává důsledné dodržování jejich vlastních zákonů. V únoru 2014 byla vydána další směrnice určená finančním institucím poskytujícím služby podnikatelským subjektům působícím na trhu s konopím; nejen že tyto aktivity jsou podle federálních zákonů rovněž trestným činem, ale výsledné objemy hotovostních transakcí a uložených finančních prostředků se samy o sobě staly

Definice

Přes častou terminologickou nejednotnost v této oblasti lze při jisté dávce zjednodušení pracovat s následujícím dělením:

Dekriminalizací se rozumí, že určité chování nebo jednání již nadále není považováno za trestné. Neznamená to, že by takové chování bylo zákonné, neboť se na něj stále mohou vztahovat jiné formy právního postihu. V rámci debaty o drogové problematice se tento pojem obvykle používá s odkazem na legislativu upravující držení a užívání pro vlastní potřebu spíše než výrobu, prodej či distribuci drog.

Depenalizací se rozumí zavedení možnosti nebo politiky ukončení trestního stíhání bez vynesení trestu, například pokud je skutek shledán jako „méně závažný" nebo další stíhání není „ve veřejném zájmu".

O **legalizaci** se hovoří v případě, pokud je původně nedovolené jednání prohlášeno za zákonné. V kontextu drogové problematiky se tak obvykle označuje zrušení všech trestních i jiných právních sankcí, ačkoli rozsah tohoto režimu může být omezen dalšími úpravami. Tento termín se obvykle užívá v kontextu výroby, prodeje či distribuce drog.

Regulací se rozumí soubor pravidel a omezení vztahujících se na výrobu, prodej či distribuci nebo užívání návykové látky, jako je tomu v případě alkoholu a tabákových výrobků. Regulační systémy se obvykle zaměřují na omezení v oblasti dostupnosti, např. věkové limity a kontrolu provozoven, a také na restriktivní opatření v oblasti reklamy. Za porušování těchto pravidel pak lze ukládat postihy trestní i netrestní povahy.

foto: Wikimedia Commons

předmětem pozornosti orgánů vymáhajících právo. Podobné návrhy na regulaci trhu s konopím se mezitím zpracovávají v řadě dalších amerických států s předpokládaným termínem předložení v listopadu 2016. Za zmínku stojí, že ve státě Vermont jsou to legislativci, spíše než voliči, kdo projevují zájem o právní zakotvení regulačního modelu.

Systémy uplatňované v Nizozemsku a některých amerických státech zůstávají různým způsobem v konfliktu s národní legislativou. V Uruguayi oproti tomu přijali v roce 2013 na centrální úrovni právní úpravu, která státu umožňuje regulovat nabídku a užívání konopí třemi způsoby. Zákon dovoluje registrovaným uživatelům pěstovat konopí v domácích podmínkách, být členem „konopného spolku" nebo si opatřovat státem regulované konopí prostřednictvím licencovaných lékáren. Proklamovaným cílem této právní úpravy je omezení rizik působených nelegálním trhem a poskytnutí příležitostí pro osvětu a prevenci. Všichni uživatelé se musí zaregistrovat u příslušné státní agentury, jejíž činnost vykonává Institut pro kontrolu a regulaci konopí (IRCCA). Uživatelé mohou mít maximálně šest rostlin konopí v květu doma nebo si koupit až 40 g na měsíc v lékárně, případně vstoupit do konopného spolku o 15-45 členech, kde je možné pěstovat až 99 rostlin. Opět platí, že všichni pěstitelé a uživatelé musí být zaregistrováni u IRCCA. Nedovolené pěstování či jiné nakládání s konopím zůstává deliktem s trestní sazbou od 20 měsíců do 10 let odnětí svobody. Modely pěstování doma nebo v rámci spolku fungují od října 2014. V důsledku nevyřešených otázek ohledně

PŘÍLOHA 1
Srovnání právních úprav

	Nizozemsko	Washington DC	Colorado	Uruguay	Oregon	Aljaška	District of Columbia
Úroveň právní úpravy	Metodický pokyn pro státní zástupce na celostátní úrovni	Státní legislativa (rozpor s federální legislativou)	Ústava státu (rozpor s federální legislativou)	Národní legislativa	Státní legislativa (rozpor s federální legislativou)	Státní legislativa (rozpor s federální legislativou)	Státní legislativa (rozpor s federální legislativou)
Regulační orgán	obec	Státní úřad pro kontrolu lihovin (State Liquor Control Board)	Ministerstvo financí státu Colorado (Department of Revenue)	Institut pro regulaci a kontrolu konopí (Institute for the Regulation and Control of Cannabis IRCCA)	Státní komise pro kontrolu lihovin (Liquor Control Commission, LCC)	Úřad pro kontrolu alkoholických nápojů (Alcoholic Beverage Control Board)	–
Věkový limit pro držení	18	21	21	18	21	21	21
Pěstování doma	Max. 5 rostlin pro vlastní potřebu	Není dovoleno	Max. 6 rostlin, tři v květu (nelze prodávat)	Max. 6 rostlin/ 480 g	Max. 4 rostliny	Max. 6 rostlin	6 rostlin, pouze 3 v květu; u jednotek s více obyvateli max. 12 rostlin celkem
Povolený limit pro držení	5 g (limit pro vyšetřování) 30 g (limit pro stíhání)	1 oz (28,5 g)	1 oz (28,5 g)	40 g	1 oz (28,5 g)	1 oz (28,5 g)	2 oz (57 g)

pěstování došlo ke zpoždění u distribuce prostřednictvím lékáren, s jejíž realizací by se nicméně mělo začít ještě do konce roku 2015.

Podrobnější srovnání způsobů regulace konopí v Severní a Jižní Americe uveřejnil CICAD, panamerická komise pro přeshraniční spolupráci v boji proti drogám[2].

foto: Wikimedia Commons

Konopné spolky: produkce bez maloobchodního prodeje

> „Konopné spolky“[3] jsou založeny na principu, že pokud jedna osoba nebude stíhána za pěstování jedné rostliny konopí v soukromí pro vlastní potřebu, pak 20 osob by nemělo být stíháno za společné pěstování 20 rostlin v soukromí pro svou vlastní potřebu. Tento koncept však zjevně není zcela bez problémů. Problematické je například samo vytvoření systému „sdílené“ produkce a v obecné rovině je otázkou, jak lze tyto aktivity právně odlišit od kriminality související s nedovolenou výrobou a distribucí. Skutkové podstaty trestných činů týkajících se nabídky narkotik se v jednotlivých zemích EU liší, nicméně obvykle spočívají v šíření drog mezi osobami, přičemž uplatňována bývají také různá množstevní kritéria.

foto: Wikimedia Commons

[3] Známé též pod označením „konopné společenské kluby“
[4] http://www.encod.org/info/CODE-OF-CONDUCT-FOR-EUROPEAN.html

V reakci na tyto skutečnosti se konopné spolky snaží zavádět pravidla pro své fungování, aby se jejich členové nevystavovali nebezpečí, že budou obviněni z nedovoleného nakládání s drogami nebo ze šíření toxikomanie. Aktivistická platforma ENCOD[4] například navrhuje, aby spolky působily na bázi jakési společenské smlouvy, se seznamem členů a kalkulací nákladů, z níž bude patrná předpokládaná osobní spotřeba a limitované množství vyprodukované na osobu a určené k okamžité spotřebě. Spolky by měly být uzavřeny veřejnosti a novými členy by se měly stávat zkušení uživatelé konopí, kteří budou přijímáni pouze na základě pozvání k členství. Tento model prosazují aktivisté v Belgii, Francii, Španělsku a Německu, ale státní orgány žádné z evropských zemí jej netolerují. Znamená to, že konopné spolky budou v případě jejich odhalení pravděpodobně čelit právnímu postihu, anebo se budou v nejlepším případě pohybovat v legislativní šedé zóně.

V současné době není jednoduché zjistit, do jaké míry jsou tyto spolky v Evropě rozšířené, nicméně zdá se, že jsou spíše vzácností. Nizozemské město Utrecht oznámilo svůj záměr vytvořit takový spolek v roce 2011, ale k realizaci tohoto projektu zatím nedošlo. Některé spolky jsou dle svého vlastního vyjádření v omezeném měřítku aktivní v některých španělských regionech, kde využívají skutečnost, že španělské zákony sice zakazují výrobu, distribuci a držení konopí pro osobní potřebu na veřejnosti, ale jeho přechovávání v soukromých prostorech postihu nepodléhá. Právní stanovisko vůči sdílené konzumaci je sice komplikovanější, ale může skýtat jistý omezený prostor pro možnost, že některé formy okamžité sdílené spotřeby by mohly být zákonem tolerovány v případě zkušených uživatelů drog. Není však stále jasné, do jaké míry konopné spolky tato kritéria naplňují. ×

Literatura

ABC News (2012), „Marijuana not high Obama priority“, k dispozici online na adrese http://abcnews.go.com/Politics/OTUS/president-obama-marijuana-users-high-priority-drug-war/story?id=17946783.

Encod (2011) „European cannabis social clubs, code of conduct, December 2011“, k dispozici online na adrese http://www.encod.org/info/CODE-OF-CONDUCT-FOR-EUROPEAN.html

foto: Wikimedia Commons

Legalizace konopí ve světě: aktuální situace

Autor: Tomáš Vlach

> V oblasti regulace konopí dochází k podstatným změnám. Neviditelnější příklady těchto změn jsou ve státech na Americkém kontitentě, které legalizovaly konopí pro nelékařské využití. V Evropě také došlo k reformám v oblasti nakládání s konopím. Zmíněné reformy jsou charakteristické posunem politiky směrem k dekriminalizaci a zmírnění sankcí souvisejících s nakládám s konopím a konopnými prodkukty. Významnou roli v trendu postupné liberalizace politiky vůči konopí hraje smířlivý postoj veřejnosti k této látce a rostoucí ochota společnosti konopí legalizovat.[5] Například výsledky průzkumu veřejného mínění z roku 2013 ve Velké Británii ukazují, že 53 % obvatel je pro legalizaci konopí nebo jeho dekriminalizaci.[6]

Dopady legalizace a související komercializace distrubuce konopí na zdraví a bezpečí obyvatel bude možné plně vyhodnotit až v budoucnu. Nicméně v březnu 2016 vydalo Ministerstvo vnitra státu Colorado (Colorado Department of Public Safety) předběžnou zprávu o dopadech užívání konopí, ze které je zřejmá souvislost mezi legalizací této drogy a zvýšením počtu návštěv lékařských pohotovostí souvisejících s užitím konopí a mírným zvýšením počtu neomluvených hodin v souvislosti s úžíváním drog.[7] Odborníci na problematiku ochrany veřejného zdraví současně upozorňují na vysokou potenci jedlých produktů z konopí, které mohou negativně ovlivnit zdraví dětí a dospělých.

Zastánci legalizace konopí často ve svých hodnocení uvádí pozitivní dopady legalizace na ekonomiku. Zejména se jedná o úsporu nákladů spojených s aktivitami orgánů činných v trestním řízení, daňové výnosy, tvorbu nových pracovních míst a/nebo podporu turismu. Například pro-legalizační uskupení Drug Policy Alliance (DPA) uvádí, že podle údajů justiční správy státu Colorado se počet zatčení v souvislosti s držením konopí snížil od roku 2010 o 84 %. V roce 2010 bylo za držení konopí zatčeno 9 011 osob. Na základě extrapolace týchž dat DPA odhadla počet zatčených za držení konopí pro rok 2014 na 1 464 osob.[8]

Podle DPA došlo k výrazným úspěchům v oblasti výběru daní. Uvedený daňový výnos z maloobchodního prodeje konopí činil v Coloradu v období od ledna 2014 do října 2014 40,9 milionů USD, nepočítaje příjmy z konopí pro léčebné využití a z licenčních a jiných poplatků. Z daní, které již byly z prodeje konopí vybrány, bylo například vyčleněno 2,5 milionu USD na navýšení počtu zdravotníků v coloradských státních školách.[9] Také ve státu Washington posílily daňové výnosy státní rozpočet. Zmaloobchodního prodeje konopí bylo vybráno bezmála 83 milionů USD, nepočítaje příjmy z licenčních a jiných poplatků.[10] Ve státech Colorado a Washington jsou daňové výnosy částečně využívány na financování prevence užívání návykových látek i léčbu závislosti, edukaci mládeže a dospělých v oblasti drogové problematiky, podporu komunitní zdravotní péče, vědeckému výzkum a evaluaci dopadů legalizace konopí. Podobný model přijaly státy Alijaška, Oregon a samosprávné federálním území Washignton D.C., kde plnou implementaci systému legalizace obstruuje republikánský Kongres. Ten má na tomto území rozsáhlé pravomoci a disponuje silou zvrátit místní zákony.

Aktivisté podporující legalizaci konopí zazamenali vážnější neúspěch v listopadu 2015 ve státě Ohio, kde byl systém legalizace nelékařského úžívání konopí odmítnut v obecném referendu přesvědčivou většinou.[11] Hlavním důvodem odporu voličů bylo nastavení podmínek regulace vedoucích k pravděpodobnému vytvoření monopolu úzkého okruhu firem zabývající se produkcí a distribucí konopí pro lékařské využití. Tyto firmy se podílely významnou měrou na financování pro legalizační kampaně. Negativní ohlasy vyvolal také maskot Buddy, ve kterém řada obyvatel Ohia viděla kreslenou postavu pro děti.[12]

V současné době je konopí v USA klasifikováno v kategorii I. stejně jako například heroin, LSD, extáze a ostatní drogy, které podle této klasifikace dané federálním zákonem nemají aktuálně akceptovatelné léčebné a terapeutické využití. Zařazení konopí mezi nejpřísněji kontrolované látky vyvolává debatu mezi politickými činiteli, úředníky a zástupci odborné i laické veřejnosti.[13] V srpnu 2016 vládní Agentura pro potírání narkotik (DEA) odmítla žádost, aby zmírnila kontrolu konopí a umožnila tak její lékařské využití. DEA ve svém vyjádření oznámila, že nejsou splněna kritéria pro léčebné využití ve Spojených státech, konopí není možné bezpečně užívat pod lékařským dohledem a existuje vysoký potenciál pro jeho zneužití. Zároveň však avizovala záměr rozšířit možnost kultivace konopí pro výzkumné ústavy, které splní podmínky.[14]

Ve Spojených státech přetrvává rozpor mezi státní legislativou některých států, která umožňuje lékařské i nelékařské užití konopí a federální legislativou, která jej striktně zakazuje. Provizorně tento rozpor reší tzv. Coleovo memorandum vydané federálním Ministerstvem spravedlnosti, jež stanovuje priority ve vymáhání práva a zavazuje federální žalobce ve státech kde je možné legálně užívat konopí k potírání předem vymezených trestních činnů souvisejících s nakládáním s konopím.[15] Tato politka je dlouhodobě neudržitelná a očekává se, jak dopadnou referenda o kontrole konopí vyvolaná v dalších státech. V poslední době například Kalifornie, Massachusetts, Maine a Nevada přijaly opatření pro legalizaci konopí pro nelékařské účely. V případě úspěchu zastánců legalizace konopí ve většině států USA a s ohledem na výzkumy prokazující užitek konopí pro vybrané pacienty, lze očekávat, že dojde ke zmírnění kontroly konopí na federální úrovni a přehodnocení klasifikace této drogy. ×

[5] http://www.alicerap.eu/resources/documents/cat_view/1-alice-rap-project-documents/19-policy-paper-series.html
[6] http://www.tdpf.org.uk/campaign/changing-public-opinion
[7] http://cdpsdocs.state.co.us/ors/docs/reports/2016-SB13-283-Rpt.pdf
[8] https://www.drugpolicy.org/sites/default/files/Colorado_Marijuana_Legalization_One_Year_Status_Report.pdf
[9] https://www.drugpolicy.org/sites/default/files/Colorado_Marijuana_Legalization_One_Year_Status_Report.pdf
[10] https://www.drugpolicy.org/sites/default/files/Drug_Policy_Alliance_Status_Report_Marijuana_Legalization_in_Washington_July2015.pdf
[11] https://ballotpedia.org/Ohio_Marijuana_Legalization_Initiative,_Issue_3_(2015)
[12] http://www.cleveland.com/open/index.ssf/2015/08/buddie_the_marijuana_mascot_dr.html
[13] https://www.fas.org/sgp/crs/misc/R43164.pdf
[14] https://www.dea.gov/divisions/hq/2016/hq081116.shtml
[15] https://www.justice.gov/iso/opa/resources/3052013829132756857467.pdf

Český překlad tohoto dokumentu je publikován se svolením EMCDDA a je plnou zodpovědností překladatele. Původní dokument PERSPECTIVES ON DRUGS Models for the legal supply of cannabis: recent developments viz http://www.emcdda.europa.eu/topics/pods/legal-supply-of-cannabis

Obsah této publikace nemusí nutně odrážet oficiální stanoviska jednotlivých partnerů EMCDDA, členských zemí EU nebo jakýchkoli institucí či orgánů Evropské unie. Bližší informace o Evropské unii jsou k dispozici na internetu (http://europa.eu).

Národní monitorovací středisko pro drogy a závislosti

OZNÁMENÍ / ODKAZY

Veškeré publikace vydané Národním monitorovacím střediskem pro drogy a závislosti, včetně všech čísel Zaostřeno, jsou v elektronické podobě ke stažení na http://www.drogy-info.cz/publikace/**.**
Případné objednávky tištěných publikací zasílejte na e-mail: grygarova.marketa@vlada.cz.

Mapa pomoci
http://www.drogy-info.cz/index.php/map/
– změny kontaktních údajů zasílejte na e-mail: grygarova.marketa@vlada.cz.

Kalendář akcí
http://www.drogy-info.cz/kalendar-akci/ – informace o vzdělávacích akcích a seminářích v adiktologii nebo zajímavých pro obor adiktologie, které je možno v kalendáři zveřejnit, zasílejte na e-mail: grygarova.marketa@vlada.cz.

Informace o celoživotním vzdělávání v oboru adiktologie jsou dostupné na
http://www.adiktologie.cz/.
Reedice projektu „Když musíš, tak musíš“
DVD s 6 dokumentárními filmy o drogách – objednávky zasílejte na e-mail: grygarova.marketa@vlada.cz.

Aplikace UniData a PrevData k evidenci klientů a intervencí v drogových službách včetně uživatelské podpory
http://www.drogovesluzby.cz/.

Monitoring médií na drogy-info.cz
http://www.drogy-info.cz/article/press-centrum/.

International Conference on Medical Cannabis & Cannabinoids se bude konat v Praze 22-24.11.2017. Konference naváže na předchozí ročník, který se konal v r. 2015. Sledujte prosím další oznámení na stránce http://www.medical-cannabis-conference.com.
Společnost pro léčbu konopím a kanabinoidy a jejich výzkum, z.s., založená v r. 2016, přijímá členy - lékaře i nelékaře. Přihláška se vyplňuje elektronicky, formulář je na adrese https://goo.gl/wmuhVu. Stanovy SLKK jsou přístupné na https://goo.gl/2hxxq5. Účelem Společnosti pro léčbu konopím a kanabinoidy a jejich výzkum, z. s. (SLKK) je rozvíjet, podporovat a propagovat léčbu konopím, kanabinoidy a dalšími biologicky účinnými látkami obsaženými v konopí nebo látkami syntetickými působícími obdobně (dále léčba konopím a kanabinoidy) a jejich výzkum, a vzdělávat v této oblasti lékaře, vysokoškoláky-nelékaře, ostatní pracovníky ve zdravotnictví a ve zdravotnickém výzkumu, jakož i další odborníky zapojené do léčby konopím a kanabinoidy. Společnost připravuje zahájení certifikovaného a plně lokalizovaného kurzu celoživotního vzdělávání v oblasti léčby konopím z Harvard Medical School, který bude pro členy SLKK za významně zvýhodněnou cenu.
KOPAC (čtěte jako zkratkové slovo KOnopní PACienti), tedy Pacientský spolek pro léčbu konopím sdružuje pacienty s potřebou léčby konopím a konopnými látkami a jejich podporovatele s cílem hájit jejich zájmy a práva. Působí od r. 2013. Členská přihláška je dostupná na adrese http://kopac.cz/registrace/. Součástí stránek KOPAC je i Mapa lékařů předepisujících léčebné konopí v ČR: http://kopac.cz/mapa-lekaru-predepisujicich-lecebne-konopiv-cr/.

V červnu 2017 se koná další ročník AT konference, více na http://at-konference.cz/.

Zaostřeno

ISSN 2336-8241
9 772336 824155 01

Vydává > **Úřad vlády České republiky**
nábřeží E. Beneše 4, 118 01 Praha 1, IČO 00006599

Adresa redakce > E. Beneše 4, 118 01 Praha 1, tel. 224 002 111
Odpovědný redaktor > Mgr. Lucie Grolmusová
Autoři tohoto čísla > EMCDDA, Mgr. Tomáš Vlach
Překlad z angličtiny > Mgr. Jiří Bareš
Editor českého překladu > Mgr. Tomáš Vlach

Toto číslo vyšlo 29. 3. 2017
Vychází nejméně 6× ročně.
Evidenční číslo Ministerstva kultury ČR: E 14088.

ISSN 2336-8241
Neprodejné. Distribuci zajišťuje vydavatel.
© Úřad vlády České republiky, 2017